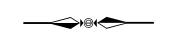

מסורת הש"ס

א) וַיְהִי הַיּוֹם הַהוּא דר' ינאי וְעַם בְּקִרְבָּן מִתְנַלֵּם מִתְחַרֵּי גִדָּה דר' יוחנן. ב) כְּמִיָּי טוֹפֵף: כְּפִי שֶׁנִּסְּרָ, א) נַעַי טוֹפֵף לִקְרֹן דר' אֵס כְּתוּבָא, ב) סִילָּ מִיַּד דְּהוּי אֲבָל תְּנַאי דְּעִלְמָא, א) נְגִישָׁה פִּיִּצָּ מִלָּה, א) נִדְפְּרִי עֵד, וְנִמְכְּרִי עֵד עַד שְׁלִישִׁי יַעַן שִׁיחָה מִחִמָּמוֹ יִכְרַמָּה, א) גִּרְיָן וְנִמְכְּרִי אִתְּמָל: שִׁחְתִּים, א) נִדְפְּרִיִּי אִתְּמָל אִסְרָ, וְנִמְכְּרִי שִׁיִּיִּי אִתְּמָל שְׁמָלָה סִפְרָ מוֹנָה וְכֹמֶה, דְּבִלְמָלָה כְּפִירָה דְּלִפְרִי נִשְׁלִיף, ט) זִיל מוֹדָה רַעֲשָׁה,

תורה אור השלם

1. יי תבאו אל ארץ בנען אשר אני נתן לכם לארצה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אֲחֻזְתְּכֶם:

ויקרא יד לד

מוסף תוספות

א. פשוט: הִלָּשׁ כְּמִיָּי יי, רש"י. ב. שלא בפני עוררים. רש"י. ג. גזירה משום כולכם. הִלָּשׁ פ"י. ד. אינו רוצה לומר שכבר חתמו העדים אלא שלא נמסר לה עדיו, ומהו נמי בעי למיכתח בפניו, אלא הרי"ן ג' הרי"ן. ה. והוא ליה כאילו בטלה הבעל. רש"י ועיין גרין שער הרי"ן. ו. גרין על הרי"ן. לרש ליקי דאמר דבאומר כולכם. ז. דכיון דבבעיק דעתו של מקושר דהויתו בו עד אחד קרוב כשר דג' במקושר לאו דאורייתא כדאיתא בגמ' (לעיל פסא:) אפילו אמר כולכם עדים לאו לצרף דעתו אמר כן ותוהו דעתו בטלה אלא כך אמר שחתמו הכשרים כדנין והקדמו כדנין. ח. נוקי בעימ' ובאומר נמי שלא תבעלי. הִלָּשׁ כְּמִיָּי א, ותוס' הִלָּשׁ. ט. אלא ודאי משמע ע"מ כ' היא [ונתאן הרי' הוא בחוץ, ומאן דפליג בחוץ בהאי ג'ינ'י] נמי פליג. רש"י. י. אלא שהטיל עליה תנאי שלא תבעל לזה כלל, ולא שייך לאקשוי היכן מענינו דבגט לא שייך שהמירה נמסירה הגט לכל אדם אלא שהסנה עמה על מנת שלא תנשאי לזה ואין זה אלא כתנאי צעלמא: אלא של עובדי כוכבים. דכתיב אחוזתכם: הנה כהן הוא. ט"ז. ד' דסמא קאמר אלא לפלוני. הרי"ן. טו. בהאי ע"מ. הרי"ן. טז. ר"א רבנן. הרי"ן.

פסקי רי"ד

אמר אביי האי קרוב חתים בין בתחילה בין באמצע בין בסוף ממאי מדלא קבע ליה מקום. פ"י וז"ה אי קבע בפשוט אם היו חתומים בו ד' וי' עדים ונמצא אי הוה קרוב או פסול תתקיים העדות בשאר יולי חיישין לקרוב בכל היכא דאיתא חתום ואי ק' הוא אמרן לעיל

בהמביא (יח:) תנין מיתחם בתחלה קרוב או פסול אמרי לה כשר ואמרי לה פסול דאיתי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא יש לתרין הותם חתום בתחילה ואין שם עדים אחריים והוראה סובר שעל הקרוב סומך אבל האם כבר חתום הוא בכשרים ואינו חתום בקרוב אלא על הקשר רקח ויועדים שעל שאר העדים סומכין כדחציצין (הם) ב' בני מילואו בקרובים כשר: ושםעת מינה מכל תולתא מקיימין ולא בעינן רצופים דאי ס"ד בעינן רצופים ליקבע ליה להאי קרוב מקום או בתחלה או באמצע או בסוף ולא תולתא כיה טובא פ"י וז"ה לפשוט שהיו חתומים בו עדים הרבה מכל תרי מנייהו מקיימי ולא בעי' רצופים פ"י שכן הם שנים בפשוט כמו י' במקושר: סליק פירקא

המגרש את אשתו וא"ל הרי את מותרת לכל אדם אלא לפלוני ר' אליעזר מתיר וחכמים אוסין כיצד יעשה ויטלו ממנה ויחזור וינשוא לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם ואם נתבס אצרכי שחור ומחקי פסול. פ"י בעת שמסר לה הגט לא אמר הרי זה גיטך סתם אלא אמר לה הרי את מותרת לכל אדם אלא לפלוני: כיצד יעשה וכו'. פירוש שהגט לא נתבטל בכך ובכשרותו נעמד אלא שהתורה הראשונה לא היתה יפה ויטלנו ממנה ויחזור ויתננה לה ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם ודוקא ויטלנו ממנה ויחזור ויתננה לה היא מגורשת אבל אם לא נטלו ממנה וחזר ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם אינו כלום ורבעין ונתן בידה ונתנה ראשונה כיון שהיתה בפסול כמאן דליאת דמיא היילך בעינן נתנה בכשרות והאי דתני שיאמר לה בנתינת שניה הרי את מותרת לכל אדם לאו דוקא אלא אם אמר לה הרי זה גיטך סתם יד' לנו דכשואמר לה הרי זה גיטך סתם הכי משמע שתהא מותרת לכל אדם אלא מפני שנתה תחילה אלא לפלוני חזר ושנה הרי את מותרת לכל אדם ולאו דוקא אלא שיאמר לה הרי זה גיטך סתם דתי' דהאי דתנן לקמן (פה.) גופו של גט הרי את מותרת לכל אדם דוקא בכתיבה אלא מיירא לה שאמר צ"ל לה בעת המסירה דומיא דסיפא דקתי' ר' יהודה אומר ורין ידיה לייך מנאי שאני (מכבר) [מכבר] לאלא שיכתבנו בגט לא שיאמר לה בפה כך. וכך הרי את מותרת לכל אדם דוקא בכתיבה הגט מיירא אבל במסירתו לא אינו צ"ל אלא הרי זה

דקא מרלג וסני חד דד. שהולך ומחסר העדים מן הקשרים אחד אחד בכל דילוג ודילוג שמנה במשנתנו לא דילג אלא אחד במנין הקשרים: **שמע מינה האי קרוב חתים**. בין בתחילה קודם לכשרים בין באמצעו בין בסופו: **מדלא קבע ליה מקום**. לקרחה במתני': **ושמע מינה**.

גילגלו קבע מקום שמע מינה דכל דין לשטרות ושטרות מקושרים היואלץין צבית דין להעדי על חתימת העדים לקיימו: **מכל פלגא**. סהדי דחתימי ציה שיכירו עדי השוק את חתימתן מקיימין ליה לגיטא ואפילו הן מפחזין כגון אס שז י' עדים ועדי השוק מכירין את כתב הראשון והשלישי והחמישי ולא צענין שיכירו אותם שלשה רלופין: **דאי ס"ד צענין רלופין**. אמאי לא הוכשרו זו אלא השלמת קרוב אחד ומשום דלמא אחי לקוימיה בשני קרובים וחד כשר כדלמרינן לעיל: **ליקבע ליה מקום**. להשלמת קרובים: **או בתחילה**. קודם לשנים הכשרים בכל שלשה ושלשה החתומים בו: **או באמצע**.

כל ג' וג' חתומין יכשרי קרוב אחד כגון כשר וקרוב וכשר וחזר וחותם כשר וקרוב וכשר וכן לעולם: **או בסוף**. כל ג' וג' יקבע מקומו: **ולכשר ציה**. קרובים טובא וליכא למיחש דלמא אחי לקוימיה בשני קרובים וחד כשר דהא לא משכחש שני קרובין בכל ג' רלופין שזו שאין לו צ' שנים קרובים שלא יהא הפסק ג' כשרים ציייהס אלא מדלא אשכח תקנתא להשלמת שני קרובים בקציעות מקום שמע מינה לא צענין רלופין הלכך מיישינן דלמא מקיים ליה בקרובין מפחזין: **לי אסו לקמיא דר' אחי**. גט מקושר של הוזהני לו עדים למנין קשריו והספור והעדים צפנינו ועדיין לא נמסר לה: **א"ל כו'**. כגן ננס: **כן הו' עיקרה של סוגיא זו** ולא שמעמיה **כן אלא כפיאורה** בקונטרס מורי הזקן:

הדרן עלך הזורק גט

המגרש. ואמר לה. **שעת מסירה: גב' על מנת הוא**. על מנת שלא תנשאי לפלוני: **אזל צעל מנת מודו**. רבנן דבגט לא שייך שהמירה נמסירה הגט לכל אדם אלא שהסנה עמה על מנת שלא תנשאי לזה ואין זה אלא כתנאי צעלמא: **אלא של עובדי כוכבים**. דכתיב אחוזתכם:

ולכרי נקט בצרייתא בסמוך על מנת שלא תינשאי גרידא דצשלא תינשאי ולא תיבעלי מודה ר' אליעזר דהוי שזיר כמו חוץ וכן משמע קתא דהא לקמן (פג.) פריך ארבי יוסי הגלילי דאמר היכן מנינו אסור לזה ומותר לזה במאי אי צעל מנת הרי הותרה אלאו צונות אלא בחוץ ואי צעל מנת שלא תינשאי ולא תיבעלי קאמר רבי אליעזר נמי לא הוי שזירא מאי קאמר הרי הותרה אלאו צונות¹ ועוד למאי דמוקי לה בחוץ דלמקשה ר' יוסי הגלילי לרבי אליעזר מחוץ ליפרוך ליה לרבנן דמודו צעל מנת שלא תינשאי ושלא תיבעלי דלא הותרה אלאו צונות² ומיהו נראה לר"י דאפילו צעל מנת שלא תינשאי ושלא תיבעלי מודו רבנן דלא הוי שזירא דכיון דאין אסורה אלא צלשנן תנאי הוי כאליו הותרה לכל³ ולכרי לא מני פריך מידי רבי יוסי הגלילי אדרבנן וכי קאמר אלימא צעל מנת הרי הותרה אלאו צונות הוה מני למיפרכ שאפילו לא הותרה אלאו צונות כגון על מנת שלא תינשאי ולרבי הוה מני דלא כיון דלא אסרה אלא דרך תנאי אלא נקט קושיא פשוטה ע"מ שלא תינשאי גרידא הנזכר בצרייתא⁴ דל"כ דלמפלגי דספורי דרבי יוסי הגלילי ושלל מיעבלי דלא הותרה אלאו צונות⁵ ומיהו נראה לר"י אף על גב דבאלא⁶ א' אסירי נשואין ובעילה⁷ א"פ"ה לא הוי שזיר⁸ אף על גב דבחוץ⁹ מודו ליה¹⁰ ובסמוך דקאמר ומתניתין דלוקיימנא בחוץ מאי טעמא דרבי אליעזר אזל לרבנן אפילו צעל מנת שלא תינשאי אחי שפיר מידי דהוי אכל תנאים דעלמא:

אמר רבינא דא שמע כ' הבתים כו'. ומדמנן כריס וצמים (דף ג.) כל הזמים שזכחו שלא לשמן כשריין אלא שלא עלו לצעלים לשם חוכה לא הוי מני לאיתויי ראייה דסתם לא שייך לא על מנת ולא חוץ ואותו אלא לא הוי אלא לשון רק או אזל:

הזורק פרק שמיני גיטין

פב. צא והשלם ע"יו עבר מן השוק. אומר ר"י דהך דהכא פליג לדחוקיה

דאמר כפרק גט פשוט (ג"צ דף קסב:) מילאכו בקרובים כשר דמשמע דוקא קרובים כשרים למילוי ומעשה זא לפני רציו משולם זאחד ככתב גט^א לאשמו והחטים עליו ז' עדים ואחר זמן החטים עליו א) עד שלשי^ב והכשריו מסבדר דהא דלמרינן דאין עדי הגט חותמין זו בלא זא¹ היינו צגנים או שזימן שלשה יחד שאין הגט יכול להיות צפחות או יחתמו כולם זה בפני זה אזל כשהגט נגמר צגנים ולא היה אז דעתו להחטים יותר כשחזר והחטים שליש אין נפסל כיון שנגמר ע"י הראשונים וכו"ה הביא ראייה מנאן דכשר דלישנא דלא והשלם עליו עד מן השוק משמע שכבר חתמו הראשונים ולא היה צריך כי אם להשלים אלמא כיון שכבר הוכשר הגט ע"י הראשונים תו לא מייפסיל בהשלמת אחרים זה שלא בפני זה ומיהו צקונטרס פירש והספור והעדים צפנינו ועדיין לא נמסר משמע שסובר דצענין זה בפני זה ומה שפירש ועדיין לא נמסר לה² ר"ל שהעדים לא חתמו עדיון ולהכי לא נמסר לה וחותמין כולן א) צפני זה אף מה שפ"י שסופר צפנינו צנחם פירש דמה לנו אם הלך לו הסופר וכן פירש ה"ר אלחנן דנראה לפסולו דכיון שצא להחטים שליש גילה דעתו שלא יהא גט עד "שהחטים שליש וחתימתו אין כלום כיון שלא חתמו זה בפני זה: לעיל פא: **גְזִירָה משום בורבב**. פירש צקונטרס דמסתמא למנין קשריו היו עדיו מתחלה ומיישינן דלמא אמר ליה כולכם חתמו והרי אחד מהם שלא חתם ומיהו מאחר דפסלינן את קרם משום כולכם מאותו טעם נפסל קרוב להחטים צנכו דלמרינן לעיל צפ' ז' (דף יח:) דאס אמר הבעל כולכם למ"ד³ משום עדים מנאל אחד מנן קרוב או פסול פסול הגט ויש לחלק דהכא צמקושר דעדי ג' הכשריו זו אחד קרוב⁴ ולעיל צפ"3 (שם ד"ה אמרי) הארכתי:

הדרן עלך הזורק

המגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם אלא לפלוני ר' אליעזר מתיר וחכמים "אוסרים כיצד יעשה ייטלנו הימנה ויחזור ויתננה לה" ויאמר לה הרי את מותרת לכל אדם^א כתבו בתוכו אע"פ שחזר ומחקי פסול: **גב' איבעיא להו** האי אלא חוץ הוא או על מנת הוא חוץ הוא ובחוץ הוא דפליגי רבנן עליה דר' אליעזר דהא שזיר לה בגט^ב אבל בעל מנת מודו ליה מידי דהוה אבל תנאי דעלמא או דלמא על מנת הוא ובע"מ הוא דפליג ר' אליעזר אדרבנן^ג אבל בחוץ מודה דהא שזיר לה בגט אמר רבינא ת"ש ס"ד כל הבתים מטמאין בנגעים אלא של עובדי כוכבים אי אמרת בשלמא חוץ הוא שפיר אלא אי אמרת על מנת הוא על מנת דלא מיטמו בתי עובדי כוכבים הוא דמיטמו בתי ישראל הא מיטמו בתי עובדי כוכבים לא מטמאי בתי ישראל ועוד בתי עובדי כוכבים מי מטמאי והתנאי ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם ארץ אחוזתכם מטמאה בנגעים ואין בתי עובדי כוכבים מטמאין בנגעים אלא הישמע מינה חוץ הוא ש"מ מתנאי דלא כי האי תנא דתניא אמר ר' יוסי בר' יהודה לא נחלקו רבי אליעזר וחכמים על המגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני שאינה מגורשת על מה נחלקו על המגרש אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם על מנת שלא תנשאי לפלוני שר"א

ולכרי נקט בצרייתא בסמוך על מנת שלא תינשאי גרידא דצשלא תינשאי ולא תיבעלי מודה ר' אליעזר דהוי שזיר כמו חוץ וכן משמע קתא דהא לקמן (פג.) פריך ארבי יוסי הגלילי דאמר היכן מנינו אסור לזה ומותר לזה במאי אי צעל מנת הרי הותרה אלאו צונות אלא בחוץ ואי צעל מנת שלא תינשאי ולא תיבעלי קאמר רבי אליעזר נמי לא הוי שזירא מאי קאמר הרי הותרה אלאו צונות¹ ועוד למאי דמוקי לה בחוץ דלמקשה ר' יוסי הגלילי לרבי אליעזר מחוץ ליפרוך ליה לרבנן דמודו צעל מנת שלא תינשאי ושלא תיבעלי דלא הותרה אלאו צונות² ומיהו נראה לר"י דאפילו צעל מנת שלא תינשאי ושלא תיבעלי מודו רבנן דלא הוי שזירא דכיון דאין אסורה אלא צלשנן תנאי הוי כאליו הותרה לכל³ ולכרי לא מני פריך מידי רבי יוסי הגלילי אדרבנן וכי קאמר אלימא צעל מנת הרי הותרה אלאו צונות הוה מני למיפרכ שאפילו לא הותרה אלאו צונות כגון על מנת שלא תינשאי ולרבי הוה מני דלא כיון דלא אסרה אלא דרך תנאי אלא נקט קושיא פשוטה ע"מ שלא תינשאי גרידא הנזכר בצרייתא⁴ דל"כ דלמפלגי דספורי דרבי יוסי הגלילי ושלל מיעבלי דלא הותרה אלאו צונות⁵ ומיהו נראה לר"י אף על גב דבאלא⁶ א' אסירי נשואין ובעילה⁷ א"פ"ה לא הוי שזיר⁸ אף על גב דבחוץ⁹ מודו ליה¹⁰ ובסמוך דקאמר ומתניתין דלוקיימנא בחוץ מאי טעמא דרבי אליעזר אזל לרבנן אפילו צעל מנת שלא תינשאי אחי שפיר מידי דהוי אכל תנאים דעלמא:

הוי נישואין נישואין אלא ודאי מכאן מוכיח שמדי היא מותרת לינשא לכל אדם ולא חיישין שמא תתאלמן או תגרשח ותנשא לה ויתבטל הגט. או מאמרין נענה ר' עקיבא הוי שהלכה וי נשואת לא מן השוק והוי לה בינים ותאלמנה או נגתגרשה ונשואת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה מותרים. ומקיימן לה דרבי עקיבא כבר דבעי' פלוגי אלאמא פשוט מהכא דמאן דשרי בעי'מ לא מקיימן לה לאמתנה עד שימות אותו פלוני שנאסרה עליו ותו דפריך עליה רבא ואמר אי הכי בכלולה תנאי דעלמא לא חונסיב דילמא לא מקיימא תנאה ונמצא גט בטל ובניה מותרים מכאן מוכיח דקים לה לרבא דבניה גוים דעלמא מותרין לינשא מיד ולקמן (כג.) נמי בהרי זה גיטך על מנת שלא תנשא יין כל ימי חיי פלוני הרי זה כריתות. פ"י המורה הרי זה כריתות מיד והרי תקיים התנאי וכ"כ גם בעל ה"ג כל ימי חיי חיי פלוני הרי זה כריתות ומקיימים תנאיו וכ"ת לכי מיתא יהוה למה לה גיטא [אלא ודאי ש"מ] דכל תנאה בדידה לקיימו אןן דלאלתר שרינן לה ואמרין לה קיים תנאיה. ואי ק' הוכי אמרינן דבכל תנאין דעלמא שרינן לה לאלתר והא אמרן לעיל (ער.) כפי' מי שאחזו תניא הרי זה גיטך ע"מ שתנאי לא יכויצא בהן בכל אלה עשיית מעשה האשה היא באה כדי לקיים הגט ומ"ה אין הגט קיים אלא עשיית אותו המעשה שהרי הבעל תלה קיום הגט בעשיית אותו המעשה אבל כשאמר לה הרי זה גיטך על מנת שלא תנשאי לפלוני ע"מ שלא נשתי יין כל ימי חיי פלוני וכו'צא בהן שעשיית המעשה אינה באה לקיום אלא לבטל אתה שאם תנשאי לאו ותשתי יין נמצא גט בטל לא תלה הבעל קיום הגט בעשיית המעשה אלא הגט גט מיד וכלכל שתהיה האשה נשואה אותו המעשה שיבטל הגט בשבילו והילכך אצ"מ שעשיית המעשה מבטלת הגט למפרע אפ"ה מותרין אותה להנשא מיד ולא חיישין שמא

עין משפט ונר מצוה

א א מיי פ"ח מה' גירושין הלכה י סגנו עשין ל טוש"ע א"ע סימן קל סעיף א:
ב ב מיי פ"ח שם טוש"ע שם וסימן קמז סעיף ג:
ג ג מיי שם הלכה טז סגנו שם טוש"ע א"ע סימן קמז קל סעיף א:
ד ד מיי פ"ד מה' טומאה זרעת ה' יא:
ה ה מיי פ"ח מה' גירושין הלכה ט סגנו עשין ל טוש"ע א"ע סימן קל סעיף א:

פסקי רי"ד (המשך)

גיטין סתם שבכתיבה מתגרשת האשה לא באמירה וכיון שהגט כתוב כהלכתו אומר לה הרי זה גיטך והיא מגורשת: איבעיא להו האי אלא חוץ הוא או ע"מ הוא חוץ הוא ובחוץ הוא דפליגי רבנן עליה דר' אליעזר דהא שזיר ליה בגט בתי' מיטמו בתי עובדי כוכבים או דלמא ע"מ הוא ובעי"מ הוא דפליג רבי אליעזר עליוהי רבנן אבל בחוץ מודה להו דהא שזיר ליה בגט אמר רבינא ת"ש כל הבתים מיטמאין בנגעים אלא של עובדי כוכבים אי אמרת בשלמא חוץ הוא שפיר אלא אי אמרת על מנת הוא על מנת דלא מיטמו בתי עובדי כוכבים לא מיטמו בתי ישראל ותו בתי עובדי כוכבים מי מיטמאו בתי עובדי כוכבים לא מיטמאו בתי אחוזתכם אמר רחמנא אחוזתכם מיטמא בנגעים ולא אחוזתכם הכנעני אלא לאו ש"מ חוץ הוא ש"מ ודוקא בחוץ פליגי רבנן אבל בעי"מ מודו להכי נמי אמרינן לקמן (פד:) ת"ר כל התנאים פוסלים בגט דברי רבי וחכ"א כל פוסל בפה פוסל בכתב וכל שאינו פוסל בפה אינו פוסל בכתב חוץ פוסל פוסל בפה פוסל בכתב נמי שאינו פוסל בפה אינו פוסל בכתב וכתב רי"ז ד"ל ואיסקנא בחוץ פליגי והלכה כחכמים אבל בעי"מ תנאה הוי ולכשימות זה שנאסרה עליו הרי היא מותרת לכל אדם שהרי נתקיים התנאי ואינו נ"ל שאינה זקוקה להמתין עד שימות אותו פלוני שנאסרה עליו אלא מיד היא מותרת לנישוא לכל אדם חוץ מאותו פלוני דהכי אמרינן לקמן (גב.) בחלתי ת"ר לאחר פטירתו של רבי אלעזר נכנסו ד' זקנים להשיב על דבריו ר' טרפון ורבי יוסי הגלילי ור' אלעזר בן עזריה ור' עקיבא נענה ר' טרפון ואמר הרי שהלכה זו ונשואת לאחיו של זה שנאסרה עליו ומת בלא בינים לא נמצא זה שהוא גורם לעיקור דבר מן התורה ואי אמרת דאסורה להנשא לאחר כל זמן שהה שנאסרה עליו קיים היאך גורם לעיקור דברי התורה והרי אסורה היא להנשא לכל אדם כ"ש לאחיו ואם עברה ונישאת לאחיו בעכריה נישאת לו שהרי עדיין לא נתקיים התנאי והיאך תהיה בת ייבום שלא

הוא נישואין נישואין אלא ודאי מכאן מוכיח שמדי היא מותרת לינשא לכל אדם ולא חיישין שמא תתאלמן או תגרשח ותנשא לה ויתבטל הגט. או מאמרין נענה ר' עקיבא הוי שהלכה וי נשואת לא מן השוק והוי לה בינים ותאלמנה או נגתגרשה ונשואת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גט בטל ובניה מותרים. ומקיימן לה דרבי עקיבא כבר דבעי' פלוגי אלאמא פשוט מהכא דמאן דשרי בעי'מ לא מקיימן לה לאמתנה עד שימות אותו פלוני שנאסרה עליו ותו דפריך עליה רבא ואמר אי הכי בכלולה תנאי דעלמא לא חונסיב דילמא לא מקיימא תנאה ונמצא גט בטל ובניה מותרים מכאן מוכיח דקים לה לרבא דבניה גוים דעלמא מותרין לינשא מיד ולקמן (כג.) נמי בהרי זה גיטך על מנת שלא תנשא יין כל ימי חיי פלוני הרי זה כריתות. פ"י המורה הרי זה כריתות מיד והרי תקיים התנאי וכ"כ גם בעל ה"ג כל ימי חיי חיי פלוני הרי זה כריתות ומקיימים תנאיו וכ"ת לכי מיתא יהוה למה לה גיטא [אלא ודאי ש"מ] דכל תנאה בדידה לקיימו אןן דלאלתר שרינן לה ואמרין לה קיים תנאיה. ואי ק' הוכי אמרינן דבכל תנאין דעלמא שרינן לה לאלתר והא אמרן לעיל (ער.) כפי' מי שאחזו תניא הרי זה גיטך ע"מ שתנאי לא יכויצא בהן בכל אלה עשיית מעשה האשה היא באה כדי לקיים הגט ומ"ה אין הגט קיים אלא עשיית אותו המעשה שהרי הבעל תלה קיום הגט בעשיית אותו המעשה אבל כשאמר לה הרי זה גיטך על מנת שלא תנשאי לפלוני ע"מ שלא נשתי יין כל ימי חיי פלוני וכו'צא בהן שעשיית המעשה אינה באה לקיום אלא לבטל אתה שאם תנשאי לאו ותשתי יין נמצא גט בטל לא תלה הבעל קיום הגט בעשיית המעשה אלא הגט גט מיד וכלכל שתהיה האשה נשואה אותו המעשה שיבטל הגט בשבילו והילכך אצ"מ שעשיית המעשה מבטלת הגט למפרע אפ"ה מותרין אותה להנשא מיד ולא חיישין שמא

^[1] כדף יח: ד"ה אמר לה ע"ש ומתוס' ד"ה אמרי